

Ida Börjel

EUROPEISKA MIDJEMÅTT

EUROPEAN WAISTLINES

GIROVITA EUROPEI

HGH 2008

© HGH 2008

Hosted Gamm Hosting

thanks to the Author for allowing this publication (hosting)

# EUROPEISKA MIDJEMÅTT

*«Vi säger följande, därigenom klagörande vilka vi är: Själva tillvaron kan ibland kännas som en nykomling. Tillvaron kan ibland bjuda på en viss inställsam behaglighet och skönhet. Fågelsången, vinflaskorna och det andra könet i naturen är så stora gåvor att de kan uppfattas som nykomlingar. Som ren gåva finns vänskaper med höjdare och höjdares hustrur samt stipendier. Då är naturen god. Utifrån allt detta tillsammantaget kräver vi, hemställer vi om, att få bli nykomlingar».*

Erik Beckman, *Nykomlingarna*

## En historia att hålla

Jag är den starka österrikiska hjärnan satt samman. Mina tankar är välordnade och regelbundet samlade. Alla ytor har granskats idag igen. Huvud och tankar är på plats, ansikte och sinne är lagda. Den österrikiska familjen är ren, helt och hållet skarpt sammanslagen. Kommer danskarna att fukta sina ansikten före middagen? Kan den belgiska handen någonsin bli riktigt ren? Österrikiska händer är fullständigt rena och noggranna över hela middagsbordet. Den österrikiska hjärnan är stark och ren utan något pjask över sig. Den österrikiska hjärnan är fast och hållen när klockan ringer om frukost, lunch och promenader. Den österrikiska luften är ren hälsosam och samlad. Brittisk luft är dimmig, dansk fuktig, italiensk klibbig med tryck av svett och smutsiga förslag. Österrikiska hemligheter blir hållna. En österrikisk hjärna kan alltid lita på en annan. Österrikiska söner är rena tysta och bra att jaga med. Unga österrikiska pojkar har ansikten med tydliga drag utan några blemmor. Jag är den österrikiska stallmästaren och jag har allting placerat. Den österrikiske stalldrängen kommer och går. Han är en påläst handfast ung man som inte skyr de tyngre lyften. Jag smörjer sadlarna, tyglarna och grimman. Jag lägger betslet i djurets mun. Den österrikiska hästen står redo, full av kraft, redo att ge sig ut i skog, över fält, ut i kraft bort från allt efter det skygga undflyende bytet. Italienska människor är familjeorienterade spenderande människor. När franska människor besöker skogar vet de inte hur de ska jaga några svin. Irländska människor jagar sig själva. Österrikare har huvud och förmåga att hålla ett öga på allt. I Österrike behövs inga putsade speglar som bekräftar att det österrikiska ansiktet är starkt sammanhållet och aldrig kommer att lossna

## En historia som har ett trick

Danska människor är runda vänliga törstiga människor som inte har någonting emot några hundar. Danska hundar är runda vänliga varelser med små fläckar på sig. Den danska hunden har alltid ett trick att visa i en bar. Jag är den danska barägaren och mitt är allas vardagsrum. De spanska hundarna är lata varelser med för mycket sol ovanför sig. Svenska hundar är borstade slanka bekymrade varelser med lång komplicerad härstamning. De svenska hundägarna pratar alltid för att jämföra härstamning och pälsarnas tillstånd. Den tyska hunden har inte något trick att visa i baren. Danska hundägare är varma törstiga människor som delar tankar och drickande i baren. Österrikarna skulle aldrig dela en tanke med sina fyrbenta vänner. Den danska hunden behöver inte något koppel. Danska hundar följer sina ägare som en ägare följer en hund till en bar. Svenska barer är desinficerade pudrade ställen med pinniga stolar och vattnig amerikansk musik. Den danska puben är ett mysigt mörkt ställe med roliga klistermärken och planscher. Min danska kvinna kommer in. Hon är en varm strålande färgglad varelse med gott starkt skratt. Den österrikiska kvinnan, den portugisiska kvinnan och den finska har inte något skratt värt att nämna. Den danska kvinnan kommer strålande och färgstark till min bar. Hennes skratt är ett starkt gott hälsosamt. Den danska kvinnan dyker upp med en fin törst att ta itu med. Den lilla runda danska hunden visar sitt trick för henne vid bordet i min bar. Den danska kvinnan skrattar och höjer sitt glas för alla som ser henne och hör

## En historia med kött och känsla

Allt är kropp och sol. Spanska människor möts på torget om kvällarna för att träffas. Spanska människor är fulla av varmt pulserande blod och starka sammankopplade känslor. Italienska människor är kortlivade. Italienska människor är starka ett par timmar men håller inte festen ut. Spanjorer håller så lång tid det tar. Finska människor håller utan kommentar. De håller ut men är inte värda någonting att tala med och att känna. De sitter tysta och rör sig inte till någonting annat än den finska tangon. Spanjorer rör sig och dansar med alla. Den spanska rörelsen är rörelsens ursprung. Den spanska kroppen är kroppen som dansar. Den spanska solen är solen ovan skrattet. Det spanska hjärtat är hjärtat som alltid slår och det spanska hatet tillsammans med den spanska kärleken är vår spanska verklighet. Vi dansar allting samman jag dansar i omlopp under solen. De franska människorna ställer till en scen de grekiska föreställer. Den spanska maträtten är en fullständig maträtt, den spanska siestan är en god tung sömn. Den spanska kvinnan vaknar upp för att dansa lite flamenco. Den spanska mannen vaknar upp för att välja ut kalven bland kalvar att döda. Blod från det spanska köttet torkar i den spanska solen. Den spanska solen torkar upp allt som var och lämnar inte någonting blött tills i morgon. Den brittiska solen lämnar allting genomdränkt. Brittiska människor är ångerfulla anemiska människor med paraply. De spanska människorna möts på kvällen med varm brun hud att hetta. Den spanska människan stannar uppe sent och ger sig inte. Allt är kropp och sol. Allt är hjärta och sol och blod

## En historia av köld och hetta

Juha kommer och hälsar på mig. Det är dagen efter i den friska råkalla finska luften som alltid håller kroppen samman. Finska människor böjer sig inte för något. Finska människor är godhjärtade ståtliga vithåriga människor med en fin känsla för humor att hantera klimatet med. Juha dricker lite från flaskan för att stärka sitt blod. Han behöver det för att hålla sig varm och stående. Vi kör genom den finska skogens gröna oändlighet. Alltid bra att gömma sig i alltid bra för bärplockning och bygge. Vi byggde den finska saunan och kanske vi drack något starkt. Namnge de stående. Ingen holländsk människa skulle förbli stående. Ingen britt skulle förbli stående i det finska deltat med den sortens blod i sig. Titta på de spanska hur de svajar, de danska glidningarna, de grekiska hit och dit. Jag är den finska kvinnan och jag står rakryggad med nöje utanför den finska saunan. Aino kommer förbi. Hon uttrycker sig bra i en sluten form med blicken bredvid. Ja vi känner till kontraster jo vi vet vad kyla är och vi vet hetta. Kontrasterna driver blodet i livsådran och håller oss levande. En gång var jag i Portugal på en semester. Där fanns inga kontraster värda att nämna. Jag minns Portugal som att det regnade även om det var sol. I Finland för aldrig vädret med sig någon tvekan. Vi är de finska överlevarna. Vem mer har något om överlevnad att nämna? Den finska naturen är isig snöig och täckt av höga finska granar som fortsätter nu och för alltid. Och någonstans mellan träden står den finska saunan invid en sjö. Jag stiger in för att sitta, kanske dricka och märka hur blodet knycker av liv i kroppen



## En historia som passerar

Alla mina systrar min moder och mina mödrars mödrar har korta kjolar på sig och en mycket liten behå av spets. I Frankrike är allting lukt och språk. Vi uttrycker oss inte nämnvärt med ord som innehåller något k. Svenska och tyska människor uttalar ideligen ord med k. De är trista tråkiga lydiga hämmade människor som inte har någon intressant lukt omkring sig. Vi befattar oss inte heller i någon utsträckning med h. De brittiska fortsätter uttala, och de danska. De tyska börjar tala med avsikten att ha det sagt. Franska människor talar med starkt linjerade fascinerande munnar i rörelse. Den franska talarens läppar spinner en tråd till munnen mittemot och drar den till sig som kattens unge. Vi uppfann kyssen och gjorde någonting mer av konversationen. Jean-Jacques kommer till kaféet efter lektionen. Vi dröjer för att tala och sedan. Vi talar för att fortsätta munnarnas rörelse. Den finska människan talar för att återgå till tystnaden. De österrikiska för att inte göra några fel. De svenska talar för att hålla med. De brittiska skriver för att ge ledtrådar till en gåta. Luxemburgska människor skriver helst inte. Allt finns där i nyanserna av ansiktet mittemot; en tunt dragen skiljelinje mellan händelse och stiltje. Jean-Pierre kommer förbi. Franska människor upphör aldrig. Franska människor vågar ta sig själva på allvar, Jean-Jacques sveper inte över rummet med ett flin. Jean-Pierre lägger ut sina ord i en båge, jag tar några steg där och lämnar bisatserna hängande jag lämnar verbformerna hängande och skiljetecknen i gommen över kyssen

## En historia som har en bris

Gubbarna kommer förbi med sina flöjter. Vi ger oss ut på heden. Fåren i rörelse likt mjuka moln i dalgångar. Det irländska fåret är ett fint präktigt tjock-ulligt får med bra ljud i strupen. Jag skickar kvickt min fårhund att föra fåren samman. Det irländska flickebarnet hoppar upp och ner och leker med ett hårband i sin hand. Den irländska flickan är ett leende och livet i sig självt. Goda starka vindar sveper över nejden. Vi samlas runt saltat fårkött med bra tuggmotstånd att äta samman. En stark varm känsla kommer från sinnet hos den irländska kvinnan. Den tyska kvinnan har inga känslor i sig. Den franska är utan sans. Den holländska kvinnan har sammantaget alltför mycket i sinnet. Irländska människor är i allt goda vattentäta människor som inte skulle sälja Irland för något. Jag går över heden och kanske tar jag med mig min flöjt. Domar faller besluten faller. Till och med det irländska fåret måste vara politiskt. En jämnstark frågande vind når oss från det öppna havet. Därpå flöjt och sång. Irländska flöjter är egensinniga virtuosa instrument med många idéer och lekar i sig. Österrikiska flöjter har inga vindar i sig. Franska flöjtister suger på flöjten, svenska bryter den samman. Portugisiska människor spelar inte i dag, de spelar i morgon. Den irländska flöjten vet vad som krävs för att nå dit och för att hålla sig kvar. Och när den irländska kvinnan börjar sjunga försvagas inte vinden nej de irländska människorna står stolta för alla med eller utan flöjt att höra samman

## En historia al dente

Jag för med mig kraft och saker till min mamma. Jag går där mina bröder kan se mig. På kvällen samlar jag in mina systrar till huset. Italienska systrar är stormunnade systrar att samla. Franska systrar är skarpmunnade och samlar sig inte. De är obstinata självfokuserade varelser på höga klackar. Den brittiska systemen vägrar bli uppsamlad hon samlar sig själv och stannar inomhus. Fullblodiga svarthåriga italienska systrar med uttrycksfulla ögonbryn har alltid någonting att säga. Den svenska systemen kommer inte på någonting att säga. Hon fnittrar och ler och dröjer i den sjunkande solen. Danska systrar har små nålar med sig för att jag ska hålla avståndet. Portugisiska systrar är för sömniga för att lägga märke till någon uppsamlare. Italienska systrar sitter rakt på stolar och dricker gott starkt sockrat svart italienskt kaffe rakt av. Andras kaffevanor är inte värda att nämna. De svenska människorna dricker men bara i mängd. Det italienska kaffet är starkt fylligt och helt rätt att börja dagen med. Jag är stor nog att ta hand om systrarna. Jag är stor och kan ta hand om dem och se till att de har det bra. Jag samlar dem varsamt och får dem att skratta. De låter sig samlas och där finns ingenting skrämmande över systrarna då. Jag samlar systrarna. Jag visar min mamma, jag kan. Hon är så vacker, hon är havet och bergen och jorden med. Hon rör i tunga grytor med en slev. Jag samlar mina italienska systrar med kraft att bevittna. Vi samlas runt bordet. Alla medlemmar i den italienska familjen vet hur man ska äta och sitta med substans och närvaro. Det är då som den italienska mamman ställer fram sina grytor

## En historia utan knussel

De luxemburgska gränserna är lätta att överblicka. Vi lever innanför och bakom dem. Luxemburgare är rena precisa människor. Luxemburgare har strukna kläder gjorda med sömnad som inte går isär. Luxemburgare är människor utan fula ansikten namn och nummer. Österrikiska människor är inte obesudlade nog för att sopa bort sina spår eller ansiktsdragen. Österrikiska människor kletar ner sig själva med blod från svinets kött i skogen. Luxemburgska människor är förmögna utbildade människor utan något knussel i sig. Alla länder tillsammans håller på och knusslar utanför de luxemburgska gränserna. Alla luxemburgska hem är rena dammsugna ytor att stå på. Grekiska människor går barfota på köksgolvet över badrumsgolvet och ut i hallen. Luxemburgska män går inte i någon lera och visar aldrig någonsin någon smuts under sina fingernaglar. Luxemburgska bebisar är rena vita tysta. Och sedan vann vi schlagerfestivalen. Jag är den namnlösa nummerlösa ansiktslösa luxemburgska människan. Jag sätter mig vid köksbordet efter arbetet med ett glas vin i handen. Himlen utan uttryck: stum. På andra sidan gatan i huset mittemot sitter det en man. Han är väl i min ålder och ser ut ungefär som jag. Vi undviker varandra med blicken. Det första jag kontrollerar när jag sätter mig efter arbetet är om han sitter mittemot eller inte och jag vet att han gör likadant. Bilar passerar förbi. Ibland reser jag mig nästan genast, ofta sitter jag en kvart. Himlen orubblig, tyst. Alldeles stilla. Som ett lock över tankarna. Det ska emellanåt hända att vi blir sittande i timmar, båda två

## En historia

Allting har en funktion att koppla samman. Det är inte alltid man kan rå på det men man får göra vad man kan för att människor och ting ska fungera. Jag är den svenska bonden och mina uppgifter lämnar inte ett ögonblick över från morgon till kväll. Dagen håller tätt. Den svenska kvinnan är vacker med mjukt blont hår på kroppen som sädesfälten. Hon har blå ögon som gör att man kan se om hon ljuger och det vet hon. Det mesta går sin gilla gång. Min svenska kvinna ställer fram middagen på bordet och på min sida ställs en öl. Vi använder inga kryddor och säger inte mycket. De italienska de spanska använder för mycket kryddor, det är inte bra för blodet. För stark krydda får blodet att rusa upp i ett huvud och det är inte en bra sak att hålla på med. Man får sköta sin lott här i livet annars blir man till belastning och börda. Jag arbetar i jorden jag bryter upp den och vänder jordkokor motar kreatur och jag säger till min fru att om hon vill får hon gärna arbeta naken i rabatten. Rymden finns där runtom oss. Tystnaden. Man får försöka ta hand om sig, och inte ge efter. Men ibland känner jag av jordens trötthet under fötterna och sådden tar inte fäste i myllan. Då händer det att jag går in till korna om natten. Jag går mellan deras tunga andetag. Jag låter kalvarna suga saltet från mina händer. Och jag ser då om det har blivit någonting av det jag gjort på jorden

## En historia med en båt

Solen lägger sitt mönster över staden. De portugisiska människorna är goda jämnmodiga tåliga människor med sol ovanför. Jag besvärar inte mig. Andra besvärar sig. Spanska människor är högljudda sensationslystna människor med fladdriga gester. Den franska människan sitter still i långa meningar under en tidsrymd. Sedan börjar hennes nerver att rysta. Vem bestämmer vad som är av vikt? Jag säger åt dem jag signalerar att jag inte är villig att köra dem i min bil. De brittiska människorna snattrar som apor i buren. Jag finner mig en god skuggig fläck att ligga i en stund och vila. Om det speglar någon roll vad spelar roll. Den portugisiska bussen kommer när den gör det. Och om jag vill ta den portugisiska båten någonstans kan jag göra det när den gör det. Men om jag skulle åka iväg hade jag gjort det bara för att komma tillbaka inte för att stanna. Jag sluter mig från allt prat om riktning och kurs. Vi är ett par taxichaufförer som kör ett gäng matroser nedåt hamnen. Matroserna viftar friskt med flaggan och stämmer upp i kör. Tyska människor, brittiska och franska säger att de har någonting nytt på gång. Jag säger jag behöver inte bli något. Jag är. En båt driver självmant in mot kusten. Matroserna krockar varann i arm uppför landgången och ler med jämnt vita tänder. Jag säger till mina portugisiska kollegor att om något nödvändigtvis måste börja räknas varför inte räkna vågorna fiskarna vinden

## En historia att veckla ut

Den tyska modern är alltings moder. Den tyska modern vet när hon ska delta och när hon ska lämna det öppet. Den brittiska modern räds sina söner och döttrar. Den danska modern lämnar inte sitt hus utan en cigarr. Den tyska modern väljer alltid vilka kläder hennes familj ska bära för att hon lätt ska kunna urskilja dem i mängden. Jag står inför att växa upp som en god stadig tysk moder. Jag står för att veta skillnaden mellan detta och det. Den tyska modern står bestämd i köksdörren. Den tyska modern vet skillnaden och formerna och gränsen. Den tyska modern vet vad som hör hemma på vilka ställen och behöver inte säga det högt. Jag övar på att bli alla avsiktens moder. Jag övar mig på att sära känslan från allt. Den svenska modern lägger alltid känslor i allting och kan inte skilja sorgen från glädjen. Den franska har fått allting hopblandat. Den luxemburgska modern kan inte greppa någonting vidare än den luxemburgska gränsen. Jag står för att öva mig på att bli den tyska modern. Jag lär varje särskild plats för saker att ställa i köket eller i vår hall. Tyska barn behöver starka hyggliga stadiga tyska mödrar som visar dem hur de ska stå ut med allt. Tyska män behöver fast muskulöst kött i rikliga mängder för att hålla sig lugna i huset. Tyska mödrar behöver inte varandra att prata med. De står utan tvekan och vakar över hallen. Tyska mödrar tar inte någon sprit att skölja bort dagen med innan natten. De har händerna fulla och behöver inte gråta eller förstå sig på allt, som det har blivit

## En historia att färdas i

Jag kan göra vad jag vill men vad är det. Om någon ligger där och ber om hjälp då hjälper jag. Efteråt åker jag skridskor på kanalen. Jag låter det gå. Jag är den holländska ungarlen och jag har haft lång träning i att åka på isen. Jag har spelat hockey, jag har åkt i kapp och på långfärd. Jag kan åka så fort jag vill och varhelst på kanalen jag vill. Ingen kommer att stoppa mig. Jag kan stoppa mig själv. När de brittiska kommer till en punkt kan de inte hejda sig. Spanska människor stannar inte förrän festen är slut. De franska stannar bara för att starta om på nytt. De portugisiska stannar inte för de har inte börjat. De luxemburgska stannar inom de luxemburgska gränserna. De belgiska stannar och startar i intervaller bakom de belgiska gardinerna. Jag kan starta och stanna när jag vill. Jag kan dö eller leva på ett sätt jag föredrar. Jag kan åka vart jag vill åt vilket håll är det. Jag åker allt längre med skridskor på den holländska kanalens is. Jag åker snabbt och långsamt som jag känner för men vad är det jag känner. Holländska människor är trevliga frisinna människor som alltid har en hjälpande hand till övers. Vi är goda hyggliga människor som inte orsakar bekymmer så länge vi kan göra det vi vill. Frågan är inte vad eller när utan hur. Jag åker fort, jag är säker, fast det verkar jämt vara någon annan bakom eller före. I mitt språk finns många fria ytor, fasta och sköra ovan avgrunden, där det inte går att säga mycket om något. Jag åker tre fyra timmar om dagen. Ibland känns det som om isen skulle brista. Jag åker lite till



## En bra historia är en med ett fall

En historia av intresse är alltid en med mord. All tid är tid för te. Det är alltid trevligt och alltid passande. Te är lugnande stärkande och konstant. Du dricker det helst med mjölk gör du inte? Du har en katt i soffan och en annan vid dina fötter eller hur? Så passerar den brittiska dagen passerar ett år. Om sommaren växer rosorna. Det kan då komma att ske ett mord i trakten. Jag står i min lovade rosenrädgård och funderar över några konstiga saker att hända. Jane kommer plötsligt förbi på te. Kanske att jag har märkt någonting udda häromkring, har jag? Jag betar mig som vanligt och visar henne några rosor. Har du sett Alan på sistone, frågar hon mig. Andra ja Alan nej. Lugna dig Jane, ta nu lite te. Det utförs ständigt mord och mordförsök. De överlagda morden påträffas bäst i Österrike, Luxemburg, Italien och Belgien. De impulsiva söks bättre i Spanien, Finland och Nederländerna. I Sverige mördar de sig själva. Engelska människor är goda fascinerade människor med något som pågår inuti. Vi har ylletröjor och koftor på oss gjorda av får. Kläderna är tåliga och fullständiga och håller ihop allting och har inget att visa därunder. Jag går förbi slaktaren för en pratstund. Han är en rund vänlig varelse med fina ögon och många saker sedda. När jag ska gå hem avrundar han med en fin rå blodig vits att betänka. Jag dissekerar den. Den ena katten klöser mitt ben. Det blir hål på strumpan och skinnet. Den andra missen kommer fram ur sin gömma, hon spinner och slickar mig ren. Man tar vad man får och gör någonting av det. Något att gå och tänka på, som kan intressera

## En enda historia

Jag har min grekiska stolthet att hålla och inte brista. Jag går ut på min bit grekisk mark och där är den. I den grekiska jordmånen växte världen. Jag odlar olivträd i jorden varpå grekiska genier en gång trampade. Nätta grekiska getter springer runt och lämnar sina spår. Den svarta grekiska geten tar sig upp på restaurangens tak och kastar med sitt lilla huvud i den fridfulla grekiska byn och bejakar allt. Så italienska människor hävdar att de har historia, så tyskar och finnar hävdar historia. De lågmälda grekiska kvinnorna kommer gående tillsammans i svart och de glömmer aldrig. Andra fortsätter glömma. De belgiska människorna glömmer, de danska erinrar sig inte. De luxemburgska människorna kan inte komma på någonting att minnas. Jag går med ryggen böjd ut under det grekiska lövverket för att samla mina oliver. Grekiska getter kommer rännande. De gör samma läten som de alltid har gjort, ända från början, men vem verkar minnas? Jag står bredvid mina träd och det är allts början, men vem placerar stoltheten där den hör hemma? Det italienska blodet fortsätter stiga de franska briter för ingenting alls. Jag står i den grekiska solnedgången precis som de en gång gjorde före mig. De svarta grekiska kvinnorna nickar tigande till varandra från åsnorna längs vägen

## En historia utan något bakom

Om du tittar där så kan du se. Där finns inget att dölja. Om du tittar ett stycke ditåt kan du se ett hus. Det är byggt. Det är ett starkt högt hus för den kommande framtiden. Saker kan hända de gör det redan. Vi, det belgiska folket, är rika på olika erfarenheter och har olika rätter som vi föredrar. Nåväl vi arrangerar förr eller senare mötena kring det elliptiska bordet. Sedan låser vi dörren. Bakom svenska fönster och dörrar sitter svenska människor med sorg och smärta. De belgiska människorna har inte någonting att dölja varför skulle vi ha det. Belgiska människor är fina varmhjärtade gladlynta människor. Jag ljuger inte varför skulle jag göra det. Belgiska människor vet vikten av att delge och de vet allt om att sära. Belgare kan särskilja särfall särart och särbeskattning. Ja vi känner till särdeles och bärsärk. Kommer det att uppstå en spänning mellan väggarna? Om gardinen redan är dragen varför dra den tillbaka? Se hur den passar in i fönstret. De finska människorna är rädda att de ska bli vansinniga i ensamheten. Deras gardiner faller aldrig. De franska glömmar sig i mörkret. De holländska gömmer sig bland varandra, de irländska bland sina får. De danska döljer sig i sina kroppar, de luxemburgska innanför de luxemburgska gränserna. Om fredagarna spelar jag canasta med hustrun och kollegan och hans fru. Belgiska människor har ingenting gömt hur skulle vi. Min hustru delar ut korten. Kollegan nämner något i förbigående. Han tillägger några namn. Fruarna har starka kort på handen. Jag nämner något i förbigående och knäpper upp översta knappen på min skjorta. Kvinnorna vinner första, de vinner andra omgången. Kollegan drar ett par skämt med en anspelning. Senare går jag med kollegan och tar en öl



## EUROPEAN WAISTLINES

*«We want to say the following, in order to clarify who we are: Sometimes existence itself can feel like a newcomer. Existence can sometimes offer a certain cringing pleasure and beauty. Birdsong, bottles of wine, and the opposite sex in nature are such great gifts that they can be comprehended as newcomers. As a sheer gift there are friendships with big shots and wives of big shots and scholarships. Then nature is good. From all this altogether we demand, we request, to become newcomers».*

Erik Beckman, *The Newcomers*

## A story to grip

I am the strong, well-composed Austrian brain. My thoughts are settled and collected on a regular basis. All surfaces have been monitored again today. Head and thoughts are in place; face and mind are set. The Austrian family is clean, sharply fused together. Will the Danes moisten their faces before dinner? Can the Belgian hand ever become truly clean? Austrian hands are completely clean and precise all over the dinner table. The Austrian mind is strong and clean with no squeamishness about it. The Austrian mind is firm and steady when the bell rings for breakfast, lunch, and walks. The Austrian air is pure, healthy and composed. British air is foggy, Danish moist, Italian sticky with the press of sweat and smutty insinuation. Austrian secrets are kept. One Austrian mind can always trust another. Austrian sons are clean, silent, and good to hunt with. Young Austrian boys have faces with defined features and no blemishes. I am the Austrian stablekeeper and I have everything in place. The Austrian stableboy comes and goes. He is a well-informed sturdy young man who does not shrink from heavier loads. I grease the saddles, the reins, and the halter. I put the bridle in the animal's mouth. The Austrian horse stands ready, vigorous, poised to set out for the forest, over fields, charging away from it all in quest of the shy and evasive prey. Italian people are family-oriented spendthrifts. When French people visit forests they do not know how to hunt any boar. Irish people hunt themselves. Austrians have the ability and the presence of mind to keep an eye on it all. In Austria there is no need for any polished mirrors to confirm that the Austrian face is strongly held together and never will come loose

## A story with a trick

Danish people are round friendly thirsty people who have nothing against any dogs. Danish dogs are round friendly creatures with little spots on them. The Danish dog always has a trick to perform in a bar. I am the Danish pubkeeper and my house is your house. Spanish dogs are lazy creatures that get too much sun. Swedish dogs are slim, brushed, and fussed-over creatures with long complicated pedigrees. Swedish dogowners are always talking about comparisons of their dogs' pedigrees and the condition of the fur. The German dog does not have a trick to perform in the bar. Danish dogowners are warm thirsty people who share thoughts and drinking in the bar. The Austrians would not share a thought with their four-legged friends. The Danish dog does not need a leash. Danish dogs follow their owners as an owner follows a dog to a bar. Swedish bars are disinfected powdered places with stooily chairs and watery American music. The Danish pub is a cosy dark place with funny stickers and posters. My Danish woman comes in. She is a warm bright colourful being with good strong laughter. The Austrian woman the Portuguese woman and the Finnish woman do not have a laugh worth mentioning. The Danish woman comes bright and colourful to my bar. Her laughter is strong, good, healthy. The Danish woman turns up with a fine thirst to deal with. The little round Danish dog performs its trick for her at the table in my bar. The Danish woman laughs and raises her glass to all that see her and hear



## A story with flesh and emotion

All is body and sun. Spanish people gather at the marketplace in the evening to meet. Spanish people are full of warm pounding blood and strong connected emotions. Italian people are short-lived. Italian people stay strong for a couple of hours but will not last the entire feast. Spaniards last as long as it takes. Finnish people last without a comment. They last but are not worth talking to and feeling. They sit silent and do not move to anything but the Finnish tango. The Spanish move and dance with everyone. The Spanish move is the origin of motions. The Spanish body is the one that dances. The Spanish sun is the sun above the laughter. The Spanish heart is the heart always pounding and the Spanish hate along with the Spanish love is our Spanish reality. We dance everything together I dance in orbit beneath the sun. French people put up an act the Greeks are acting. The Spanish meal is a complete meal, the Spanish siesta is good heavy sleep. The Spanish woman wakes up to dance some flamenco. The Spanish man wakes up to pick the calf among the calves to kill. Blood from the Spanish meat dries up in the Spanish sun. The Spanish sun dries up everything that was and does not leave anything wet for tomorrow. The British sun leaves everything soaked. British people are resentful anaemic people with umbrellas. Spanish people meet up in the evening with warm tanned skin to heat. The Spaniard stays up late and does not give in. All is body and sun. All is heart and sun and blood

## A story of cold and heat

Juha comes to see me. It is the morning after, in the fresh raw frosty Finnish air that always holds the body together. Finnish people will not bend to anything. Finnish people are kind-hearted imposing white-haired people with a fine sense of humour to cope with the climate. Juha drinks a little from the bottle to strengthen his blood. He needs it to keep warm and upright. We drive through the green infinity of the Finnish woods. Always good to hide in always good for berry picking and construction. We built the Finnish sauna and maybe we drank something strong. Name the ones standing. No Dutch person would remain standing. No British would keep standing in the Finnish delta with their kind of blood. Look at the Spaniards swaying, the Danish slidings the Greeks to and fro. I am the Finnish woman and I stand straight-backed with pleasure outside the Finnish sauna. Aino passes by. She expresses herself well in a closed form, keeping her eyes to the side. Yes we know contrasts, yes we know what cold is and we know heat. The contrasts urge blood through the aorta and keep us alive. Once I was in Portugal on a vacation. There were no contrasts worth mentioning. I remember Portugal as if it were raining although it was sunny. In Finland the weather never causes any hesitation. We are the Finnish survivors. Who else has anything to mention about survival? The Finnish nature is icy snowy and covered with tall Finnish spruces that go on for now and ever. And somewhere between the trees stands the Finnish sauna by a lake. I step in to sit, maybe drink, and notice how blood twitches with life in the body

## A story that passes

All of my sisters my mother and the mothers of my mothers wear short skirts and tiny lace bras. In France everything is smell and language. We do not express ourselves much with words that contain a k. Swedes and Germans incessantly utter words containing k. They are dull boring obeying repressed people with no interesting smell about them. We don't really concern ourselves with h either. The British keep on pronouncing, and the Danes. The Germans start talking with the intention of getting it said. French people speak with strongly lined fascinating mouths in motion. The lips of the French speaker spin a thread to the other's mouth and pull it closer like a kitten. We invented the kiss and made something more out of conversation. Jean-Jacques comes to the café after his lesson. We stay to talk and then. We talk to continue the movement of mouths. Finnish people talk to return to silence. The Austrians speak in order not to commit any wrongs. Swedes talk to agree. The British write to give clues to a riddle. Luxembourgiens would rather not write. Everything is there, in the nuances of the face opposite – a thinly drawn line between incident and lull. Jean-Pierre comes by. French people never cease to happen. French people dare to take themselves seriously, Jean-Jacques does not sweep over the room with a grin. Jean-Pierre draws his words in a bow, I take a few steps into it leaving the subordinate clauses hanging leaving the verbal forms hanging and the punctuation marks in the palate over the kiss

## A story with a breeze

The lads come by with their flutes. We take off across the moor. Sheep move about like soft clouds in the valley. The Irish sheep is a good fine thick-woolled sheep with a good sound in its throat. I swiftly send my sheepdog to keep the sheep together. The Irish girl jumps up and down playing with a ribbon in her hand. The Irish girl is a smile and life in itself. Good strong winds sweep through the surroundings. We gather around salted sheep-meat with good chewing-resistance to eat together. A strong warm feeling comes from the sense of the Irish woman. The German woman does not have any sensuality in her. The Frenchwoman has no sense at all. The Dutch woman has altogether too much in mind. Irish people are all in all good waterproof people who would not sell Ireland for anything. I walk over the moor and maybe I bring my flute. Judgements fall the decisions fall. Even the Irish sheep must be political. An evenly strong questioning wind reaches us from the open sea. Then comes the flute and singing. Irish flutes are wilful virtuous instruments with many ideas and games in them. Austrian flutes harbour no winds. French flute-players just suck on the flute, the Swedes break it into pieces. Portuguese people do not play today, they play tomorrow. The Irish flute knows what it takes to get there and to stay. And as the Irish woman starts to sing the wind does not weaken no the Irish people stand proud for everyone with or without a flute to belong together

## A story al dente

I bring power and trinkets for my mother. I walk where my brothers can spot me. In the evening I collect my sisters and put them in the house. Italian sisters are big-mouthed sisters who need to be collected. French sisters are sharp-mouthed and are not collected. They are obstinate self-focused people on high heels. The British sister refuses to be collected, she collects herself and stays indoors. Full-blooded black-haired Italian sisters with expressive eyebrows always have something to say. The Swedish sister cannot think of anything to say. She giggles and smiles and lingers in the setting sun. Danish sisters have little needles with them to make me keep my distance. Portuguese sisters are too sleepy to pay attention to any collector. Italian sisters sit up straight on chairs and drink good strong sweetened black Italian coffee straight down. The coffee-habits of others are not worth mentioning. The Swedish people drink coffee but they only drink a lot. The Italian coffee is strong rich and the thing to start the day with. I am big enough to take care of my sisters. I am big; I can take care of them and make sure that they are well. I carefully collect them and bring them to laughter. They let themselves be collected and there is nothing frightening about the sisters then. I collect the sisters. I show my mother I can. She is so gorgeous, she is the ocean and the mountains and the earth as well. She stirs heavy casseroles with a ladle. I collect my Italian sisters with a power to be witnessed. We gather around the table. All members of the Italian family know how to eat and to sit with substance and presence. That is when the Italian mother puts out her pots

## A story without fuss

The Luxembourgian borders are easy to survey. We live inside and behind them. Luxembourgians are clean precise people. Luxembourgians have ironed clothes made with seams that will not give way. Luxembourgian people are people without ugly faces names and numbers. Austrian people are not unsoiled enough to wipe away their tracks or features. Austrian people smear themselves in the forest with blood from the flesh of the boar. Luxembourgian people are wealthy educated people with no fuss about them. All the countries altogether keep on fussing outside the Luxembourgian borders. All Luxembourgian homes are clean vacuum-cleaned surfaces to stand on. Greek people walk barefoot on the kitchen floor over the bathroom floor and out in the hall. Luxembourgian men do not walk in any mud and never ever show any filth under their fingernails. Luxembourgian babies are clean white silent. And then we won the Eurovision song contest. I am the nameless faceless numberless Luxembourger. I sit down at the kitchen table after work with a glass of wine in my hand. The sky expressionless: mute. On the other side of the street in the opposite house a man is sitting. He is probably about my age and looks pretty much like me. We avoid looking at each other. The first thing I check as I sit down after work is whether he sits in front of me or not and I know he does the same. Cars pass by. Sometimes I get up almost straight away, most often I sit a quarter of an hour. The sky immovable, stiff. Quite quiet. Like a lid over thoughts. At times it shall happen that we remain seated for hours, both of us

## A story

Everything has a function to connect together. You may not always manage but you have to try and do what you can to make people and things function. I am the Swedish farmer and my tasks do not leave a moment to spare from morning until dusk. The Swedish woman is beautiful with soft blond hair on her body like the cornfields. She has blue eyes that make one see if she is lying and she knows it. Most things go on in their usual way. My Swedish woman puts the dinner on the table and at my side a beer is placed. We do not use spice and we do not say much. The Italians the Spanish use too much spice; it is not good for the blood. A spice too strong makes blood rush to the head and that is not a good thing to get involved with. One has to tend one's lot in life and not become a load and a burden. I work the soil, I bend it and turn clods, herd cattle and tell my wife that if she wants to she is free to work naked in the flowerbed. The space surrounds us. The silence. One has to try to take care of oneself and not surrender. But sometimes I feel the weariness of the ground under my feet and the seed does not take root in the mould. Then it may happen that I go to the cows at night. I walk between their deep breaths. I let the calves suck the salt off my hands. And then I can see whether something has become of what I have done on earth

## A story with a boat

The sun lays its pattern over the city. Portuguese people are good level-headed people with sun above. I will not be bothered. Others bother. Spanish people are loud sensation hunters with flapping gestures. The French being sits still in long sentences for a space of time. Then her nerves start to quiver. Who decides what is of weight? I tell them I signal that I am not willing to drive them in my car. British people jabber like monkeys in a cage. I find myself a good shady spot to lie down and rest for a while. If it matters what matters. The Portuguese bus comes when it comes. And if I want to take the Portuguese boat somewhere I can do it when it does. But if I go away I would do so just to come back not to stay. I shut myself out from all that talk of direction and course. We are a couple of taxi drivers driving a gang of sailors down to the harbour. The sailors eagerly wave the flag and strike up a chorus. German people, British and French say they are up to something. I say I need not become. I am. A ship drifts by itself towards the coastline. The sailors hook their arms as they go up the gangway, smiling with evenly white teeth. I tell my Portuguese partners that if something really needs to be counted then why not count the waves the fish the wind



## A story to unfold

The German mother is the mother of all things. The German mother knows when to take part and when to leave it open. The British mother fears her sons and daughters. The Danish mother will not leave her house without a cigar. The German mother always picks which clothes her family should wear so that she can spot them easily in a crowd. I stand to be brought up like a good steady German mother. I stand to know the difference between this and that. The German mother stands determined in the kitchen door. The German mother knows the difference and the shapes and the limit. The German mother knows what belongs in which places and does not need to say it out loud. I practice to be the mother of all intentions. I practice to separate emotion from it all. The Swedish mother always puts feelings into everything and cannot separate the mourning from the joy. The French have it all mixed up. The Luxembourgian mother cannot grasp anything wider than the Luxembourgian border. I stand to practice to be the German mother. I learn each particular place for things to put in the kitchen or in our hall. German children need strong decent steady German mothers to show them how to cope with it all. German husbands need firm muscular flesh in big amounts to keep calm in the house. German mothers do not need each other to talk to. They stand without hesitation keeping watch over the hall. German mothers do not take any spirits to sweep away the day before night-time. They have their hands full and need not cry or understand it all, how it has become

## A story to go

I can do what I want but what. If someone lies there asking for help then I help. Afterwards I go skating on the canal. I let it go. I am the Dutch bachelor and I have had much practice in skating on the ice. I have played hockey, I have gone racing and touring too. I can go as fast as I want and anywhere I want. No one will stop me. I can stop myself. When the British reach a certain point they cannot stop themselves. Spanish people do not stop until the feast is over. The French only stop to start again. The Portuguese do not stop because they have not started. The Luxembourgers stay within the Luxembourgian borders. The Belgians stop and start at intervals behind the Belgian curtains. I can start and stop whenever I want. I can die or live the way I prefer. I can go where I want but where is that. I skate further and further on the ice of the Dutch canal. I go fast and slow as I please but what do I please. Dutch people are nice open-minded people who always lend a helping hand. We are good decent people who do not cause any trouble as long as we can do what we want. The question is not what or when but how. I go fast, I am confident, but there always seems to be someone behind me or ahead. In my language there are many open surfaces, firm and fragile above the abyss, where one cannot say much about anything. I skate three four hours a day. Sometimes it feels as if the ice is going to crack. I go a bit further

A good story is one with a case

A story of interest is always one with murder. Any time is time for tea. It is always nice and appropriate. Tea is soothing strengthening and consistent. You prefer it with milk do you not? You have a cat on the sofa and another at your feet. In that way the British day passes, the year passes. In the summer the roses grow. Then a murder might occur in the neighbourhood. I stand in my promised rose garden pondering some strange things that may happen. All of a sudden Jane comes by for tea. Perhaps I have noticed something odd around here, have I? I act normal and point out some roses to her. Have you seen Alan lately, she asks me. Others yes Alan no. Calm down Jane, now have some tea. Murders and attempted murders are constantly being committed. Wilful murders are found in Austria, Luxembourg, Belgium and among the Dutch. The impulsive ones are more likely to be found in Spain, Finland and the Netherlands. In Sweden they murder themselves. English people are good fascinating people with something going on inside. We wear jumpers and cardigans made of sheep. The clothes are sturdy and complete, keeping it all together and have nothing to show underneath. I stop by the butcher to have a chat. He is a round friendly being with fine eyes and a lot of things seen. When I am about to go home he sums up with a fine raw bloody pun to consider. I dissect it. One of the cats scratches my leg, making a hole in the stockings and the skin. The other kitty comes out of hiding, she purrs and licks me clean. One takes what one gets and makes something of it, something to go and ponder, something of interest

## The only story

I have my Greek pride to hold and not to burst. I walk out on my piece of Greek land and there it is. In the Greek ground the world grew. I grow olive trees in the soil where Greek geniuses once trod. Little neat Greek goats run about, leaving their tracks. The black Greek goat jumps up on the roof of the restaurant and tosses its little head in the peaceful Greek village, affirming it all. So Italian people claim to have history, so Germans and Finnish make their claims. The modest Greek women come walking together in black and they will never forget. Others keep forgetting. Belgian people forget, the Danish do not remember. Luxembourgian people cannot think of anything to recall. I walk, back bent, under the Greek foliage to collect my olives. Greek goats come running. They make the same noise they always have made since the beginning, but who seems to remember? I stand beside my trees and it is the beginning of it all, but who gives pride its proper place? The Italian blood keeps rising the French burst for nothing at all. I stand in the Greek dusk just as they once did before me. The black Greek women silently nod at each other from the donkeys along the road

## A story with nothing behind

If you look there you can see. There is nothing to hide. If you look over there you can see a house. It is built. It is a big strong house of the future to be. Things can happen they already are. We the Belgian people are rich with various experiences and have various dishes we prefer. Well, sooner or later we arrange the meetings around the elliptical table for all to be seen. Then we lock the door. Behind Swedish windows and doors the Swedish people sit thinking about their sorrow and pain. Belgian people do not have anything to hide, why should we? Belgian people are fine warm-hearted cheerful people. I do not lie, why should I? Belgian people know the importance of sharing and they know all about parting. Yes, Belgians know partner, participant and peculiar. Yes, we know particular and party. Will a tension arise between the walls? If the curtain is already drawn why keep on pulling it back? See how it fits the window. Finnish people are afraid of going mad in the solitude. Their curtains never fall. The French forget themselves in the dark. The Dutch hide among each other, the Irish among their sheep. The Danish hide inside their bodies, the Luxembourgers within the Luxembourgian borders. On Fridays I play canasta with my wife and my partner and his wife. Belgian people do not have anything hidden, how could we? My wife deals the cards. The colleague mentions something by the way, adding a couple of names. The wives have strong cards in their hands. I mention something by the way and undo the top button of my shirt. The women win the first; win the second hand. The colleague reels off a couple of jokes with an allusion. Later I go with the colleague for a beer



GIROVITA EUROPEI

*«Vogliamo dire ciò che segue, allo scopo di chiarire chi siamo: A volte la nostra stessa esistenza può avere un sapore da principiante. A volte l'esistenza può offrire certe bellezze e certi piaceri che ci fanno sentire piccoli. Il canto degli uccelli, le bottiglie di vino, ed il sesso opposto sono in natura dei doni così grandi che possono essere capiti solo da principianti. Come dono puro e semplice ci sono le amicizie con i pezzi grossi e le mogli dei pezzi grossi e le borse di studio. E quindi la natura è buona. Per tutte queste ragioni insieme, noi chiediamo, noi esigiamo, di diventare dei principianti».*

Erik Beckman, *I Principianti*



## Una storia da afferrare

Sono il forte, ben composto cervello austriaco. I miei pensieri sono stabiliti e raccolti su base regolare. Anche oggi tutte le superfici sono state monitorate. La testa e i pensieri sono a posto; la faccia e la mente sono state fissate. La famiglia austriaca è pulita, acutamente amalgamata. I danesi si lavano forse la faccia prima di cenare? Le mani belghe possono mai diventare veramente pulite? Le mani austriache sono completamente pulite e precise su tutto il tavolo da pranzo. La mente austriaca è forte e pulita senza prurigini a riguardo. La mente austriaca è ferma e salda quando suona la campana per la colazione, per il pranzo e per le passeggiate. L'aria austriaca è pura, salutare e composta. L'aria britannica è nebbiosa, quella danese umida, quella italiana appiccicosa per l'orma del sudore e delle insinuazioni oscene. I segreti austriaci vengono mantenuti. Una mente austriaca può sempre fidarsi di un'altra. I figli austriaci sono puliti, silenziosi, e buoni per andare a caccia. I giovanotti austriaci hanno facce con tratti definiti e senza imperfezioni della pelle. Io sono lo stalliere austriaco ed ho tutto a posto. Il garzone austriaco va e viene. È un giovanotto robusto e ben informato che non si intimidisce di fronte ai pesi più gravi. Ungo le selle, le redini, e la cavezza. Metto la briglia in bocca all'animale. Il cavallo austriaco rimane attento sul posto, pieno di vigore, pronto ad uscire nella foresta, sopra i campi, alla carica lontano da tutto in cerca della preda timida ed evasiva. Gli italiani sono degli spendaccioni che pensano solo alla famiglia. Quando i francesi fanno una gita nella foresta non sanno nemmeno come cacciare un cinghiale. Gli irlandesi si danno la caccia da soli. Gli austriaci hanno l'abilità e la presenza di spirito di buttare un occhio su tutto quanto. In Austria non c'è nessun bisogno di specchi lucidi per avere la conferma che la faccia austriaca è tenuta insieme con forza e non si lascerà mai andare

## Una storia con un trucco

I danesi sono amichevoli rotonde persone assetate che non hanno niente contro nessun cane. I cani danesi sono amichevoli creature rotonde e con delle piccole macchie. Il cane danese ha sempre un trucco da far vedere al bar. Io sono il gestore di pub danese e casa mia è casa vostra. I cani spagnoli sono delle creature pigre che prendono troppo sole. I cani svedesi sono creature magre, spazzolate, vezzeggiate con dei lunghi e complicati pedigree. Gli svedesi proprietari di cani stanno sempre lì a parlare e far paragoni tra i pedigree dei loro cani e la condizione della loro pelliccia. Il cane tedesco non ha nessun trucco da far vedere al bar. I danesi proprietari di cani sono persone calorose e assetate che condividono i propri pensieri e bevono al bar. Gli austriaci non condividerebbero alcun pensiero con i loro amici a quattro zampe. Il cane danese non ha bisogno di un guinzaglio. I cani danesi seguono i loro proprietari come un proprietario segue il cane fino al bar. I bar svedesi sono dei posti disinfettati e polverosi con sedie a sgabello e musica americana lacrimosa. Il pub danese è un posto scuro e accogliente con adesivi buffi e poster. Entra la mia donna danese. È uno splendido essere caldo e colorato con una buona e forte risata. La donna austriaca la donna portoghese la donna finlandese non hanno una risata che vale la pena menzionare. La donna danese arriva splendida e colorata nel mio bar. La sua risata è forte, buona, sana. La donna danese ti capita lì con una bella sete da gestire. Il piccolo rotondo cane danese le fa vedere i suoi trucchetti al tavolo del mio bar. La donna danese ride e alza il bicchiere a tutti quelli che la vedono e sentono

## Una storia con carne ed emozione

Tutto è corpo e sole. Gli spagnoli si trovano tutti di sera al mercato per incontrarsi. Gli spagnoli sono pieni di sangue caldo e pulsante e di emozioni forti e connesse. Gli italiani durano poco. Gli italiani restano in forze per un paio d'ore ma non durano per l'intera festa. Gli spagnoli durano fin quando serve. I finlandesi durano senza fare un commento. Resistono ma non vale la pena parlare con loro e averne percezione. Stanno seduti in silenzio e non si muovono per niente se non per il tango finlandese. Gli spagnoli si muovono e ballano con chiunque. La mossa spagnola è l'origine dei moti. Il corpo spagnolo è quello che balla. Il sole spagnolo è il sole sopra la risata. Il cuore spagnolo è il cuore che pulsa sempre e l'odio spagnolo insieme all'amore spagnolo è la nostra realtà spagnola. Insieme noi balliamo qualsiasi cosa io balli in orbita sotto il sole. I francesi hanno messo su una commedia che i greci stanno recitando. Il pasto spagnolo è un pasto completo, la siesta spagnola è un buon sonno pesante. La donna spagnola si sveglia per ballare un po' di flamenco. L'uomo spagnolo si sveglia per scegliere tra i vitelli il vitello da ammazzare. Il sangue della carne spagnola si asciuga nel sole spagnolo. Il sole spagnolo asciuga qualunque cosa che fu e non lascia niente di umido per domani. Il sole inglese lascia tutto zuppo. Gli inglesi sono persone anemiche e risentite con l'ombrello. Gli spagnoli si incontrano la sera con una pelle calda abbronzata da scaldare. Gli spagnoli stanno in piedi fino a tardi e non mollano. Tutto è corpo e sole. Tutto è cuore e sole e sangue.

## Una storia di freddo e caldo

Juha viene a trovarmi. È il mattino dopo, nella fresca ruvida gelata aria finlandese che tiene sempre insieme il corpo. I finlandesi non si piegano a niente. I finlandesi sono persone di buon cuore, maestose, dai capelli bianchi e con un sottile senso dell'umorismo per riuscire ad affrontare il clima. Juha beve un goccio dalla bottiglia per rinvigorirsi il sangue. Ne ha bisogno per mantenersi caldo ed eretto. Guidiamo attraverso il verde infinito dei boschi finlandesi. Sempre buono per nascondersi sempre buono per raccogliere le bacche e per le costruzioni. Costruimmo la sauna finlandese e forse bevemmo qualcosa di forte. Da' un nome a quelli che rimangono in piedi. Nessun olandese ce la farebbe a rimanere in piedi. Nessun inglese continuerebbe a rimanere in piedi nel delta finlandese con quel tipo di sangue. Guarda gli spagnoli che ondeggiavano, gli scivoloni danesi i greci avanti e indietro. Io sono la donna finlandese e rimango con piacere in piedi tenendo la schiena dritta fuori dalla sauna finlandese. Aino passa di lì. Esprime bene se stessa in una forma chiusa, tenendo gli occhi di lato. Sì conosciamo i contrasti, sì sappiamo che cos'è il freddo e conosciamo il caldo. I contrasti spingono il sangue su per l'aorta e ci tengono vivi. Una volta sono andata in Portogallo in vacanza. Non c'erano contrasti degni di nota. Mi ricordo del Portogallo come se avesse sempre piovuto anche se c'è stato il sole. In Finlandia il tempo non causa mai nessuna esitazione. Noi siamo i sopravvissuti finlandesi. Chi altri ha anche solo qualcosa da dire sulla sopravvivenza? La natura finlandese è ghiacciata nevosa e coperta da alti abeti rossi finlandesi che tirano avanti ora e sempre. E da qualche parte tra gli alberi si alza la sauna finlandese vicino al lago. Entro dentro, forse bevo, e prendo nota di come il sangue si strattona con la vita nel corpo

## Una storia che passa

Tutte le mie sorelle mia madre e le madri delle mie madri indossano gonne corte e graziosi reggiseno di pizzo. In Francia tutto è odore e linguaggio. Per esprimerci non usiamo molte parole che contengono k. Gli svedesi e i tedeschi pronunciano parole che contengono k. Sono persone sciocche noiose obbedienti e represses senza alcun odore interessante attorno a loro. Non ci occupiamo neppure tanto della h. Gli inglesi continuano a pronunciarla, e anche i danesi. I tedeschi iniziano a parlare con l'intenzione di riuscire a dirla. I francesi parlano con bocche affascinanti dalle linee forti sempre in moto. Le labbra di un parlante francese tessono un filo fino alla bocca dell'altro e se lo attirano vicino come un gattino. Inventammo il bacio e ricavammo qualcosa di più dalla conversazione. Jean-Jacques viene per il caffè dopo la lezione. Ci fermiamo a chiacchierare del più e del meno. Chiacchieriamo per continuare il movimento delle bocche. I finlandesi parlano per ritornare in silenzio. Gli austriaci parlano con lo scopo di non commettere alcun errore. Gli svedesi parlano per essere d'accordo. Gli inglesi scrivono per dare gli indizi di un indovinello. I lussemburghesi preferirebbero non scrivere. È tutto qui, nelle sfumatura della faccia di fronte – una lieve linea disegnata tra l'avvenimento e la quiete. Jean-Pierre passa di qui. I francesi non smettono mai di capitare. I francesi osano prendersi sul serio, Jean-Jacques non passa oltre la stanza con un sogghigno. Jean-Pierre disegna le sue parole in un inchino, vi faccio alcuni passi lasciando appese le frasi subordinate lasciando appese le forme verbali ed i segni di punteggiatura sul palato sopra il bacio

## Una storia con una brezza

I ragazzi arrivano con i loro flauti. Partiamo attraverso la brughiera. Le pecore se ne vanno in giro per la valle come soffici nuvole. La pecora irlandese è una gran bella pecora dalla lana spessa con un bel suono di gola. Mando rapidamente il mio cane pastore a tenere insieme le pecore. La ragazza irlandese salta su e giù giocando con un nastro in mano. La ragazza irlandese è un sorriso e vita in se stessa. Venti buoni e forti spazzano i dintorni. Ci raccogliamo attorno a carne di pecora salata con una buona resistenza al morso da mangiare insieme. Un sentore caldo e forte arriva dalla donna irlandese. La donna tedesca non ha in sé nessuna sensualità. La donna francese non ha nessun senso. La donna olandese nell'insieme ha troppe cose in testa. Gli irlandesi sono in tutto e per tutto della bella gente a prova d'acqua che non venderebbe l'Irlanda per alcunché. Cammino nella brughiera e forse prendo il mio flauto. I giudizi cadono le decisioni cadono. Anche la pecora irlandese deve essere politica. Un vento uniformemente forte e interrogativo ci raggiunge dal mare aperto. Quindi arrivano il flauto e le canzoni. I flauti irlandesi sono strumenti caparbi e virtuosi con molte idee e molti giochi in loro. I flauti austriaci non danno riparo a nessun vento. I suonatori di flauto francesi sono capaci solo di succhiare il flauto, gli svedesi lo fanno a pezzi. I portoghesi non lo suonano oggi, lo suonano domani. Il flauto irlandese sa di cosa c'è bisogno per arrivare qui e per rimanerci. E quando la donna irlandese comincia a cantare il vento non si indebolisce no gli irlandesi se ne stanno lì orgogliosi per chiunque con o senza un flauto per appartenersi l'un l'altro

## Una storia al dente

Porto potere e ninnoli per mia madre. Cammino dove i miei fratelli mi possono vedere. A sera raduno le mie sorelle e le metto in casa. Le sorelle italiane sono sorelle chiacchierone che hanno bisogno di essere radunate. Le sorelle francesi sputano sentenze e non vengono radunate. Sono persone ostinate ed egocentriche su tacchi alti. La sorella inglese rifiuta di essere radunata, si raduna da sola e sta al coperto. Le sorelle italiane sanguigne e dai capelli neri hanno sempre qualcosa da dire. La sorella svedese non riesce a pensare a niente da dire. Fa delle risatine e sorride e indugia nel sole che cala. Le sorelle danesi hanno con loro dei piccoli aghi per tenermi a distanza. Le sorelle portoghesi sono troppo assonnate per fare attenzione a chiunque le raduni. Le sorelle italiane si mettono a sedere su diritte sulle sedie e con un gesto bevono giù un po' di buon caffè italiano forte e addolcito. Le abitudini da caffè degli altri non vale la pena menzionarle. Gli svedesi bevono caffè ma loro ne bevono solo tanto. Il caffè italiano è forte ricco e la cosa con cui iniziare la giornata. Sono grande abbastanza da prendermi cura delle mie sorelle. Sono grande; posso prendermi cura di loro ed essere sicura che stiano bene. Le raduno attentamente e le faccio ridere. Loro si lasciano radunare e allora non c'è niente di spaventoso al riguardo. Raduno le sorelle. Faccio vedere a mia madre che sono capace. Lei è splendida, lei è l'oceano e le montagne e la terra allo stesso tempo. Mescola delle pesanti casseruole con un mestolo. Raduno le mie sorelle italiane con un potere che andrebbe testimoniato. Ci raccogliamo attorno alla tavola. Tutti i membri della famiglia italiana sanno come mangiare e sedersi con sostanza e presenza. È quando la madre italiana tira fuori le sue pentole

## Una storia senza chiasso

I confini lussemburghesi sono facili da sorvegliare. Noi viviamo dentro e al di là di essi. I lussemburghesi sono persone pulite e precise. I lussemburghesi hanno vestiti stirati fatti con cuciture che non verranno via. I lussemburghesi sono persone senza brutte facce o nomi o numeri. Gli austriaci non sono abbastanza smacchiati per cancellare via i loro tratti e le loro caratteristiche. Gli austriaci si imbrattano nella foresta con il sangue della carne di cinghiale. I lussemburghesi sono persone benestanti ed educate senza chiassi che li coinvolgano. Tutte le nazioni insieme continuano a far chiasso fuori dai confini lussemburghesi. Tutte le case lussemburghesi sono superfici pulite e passate con l'aspirapolvere su cui stare in piedi. I greci camminano a piedi nudi sul pavimento della cucina sul pavimento del bagno e fuori in sala. Gli uomini lussemburghesi non camminano mai in nessun fango e mai e poi mai mostrano dello sporco sotto le unghie. I bambini lussemburghesi sono puliti bianchi silenziosi. E poi abbiamo vinto il Gran Premio Eurovisione della canzone. Io sono il lussemburghese senza nome senza faccia senza numero. Siedo al tavolo della cucina dopo il lavoro con un bicchiere di vino in mano. Il cielo senza espressione: muto. Dall'altra parte della strada nella casa di fronte un uomo è seduto. Ha probabilmente la mia età ed ha un aspetto molto simile al mio. Evitiamo di guardarci l'un l'altro. La prima cosa che controllo quando mi siedo dopo il lavoro è se sta seduto di fronte a me o no e so che fa la stessa cosa. Le macchine passano. A volte mi alzo subito e me ne vado, più spesso sto seduto un quarto d'ora. Il cielo immobile, rigido. Del tutto muto. Come un coperchio sopra i pensieri. Capiterà alle volte che staremo sedute per ore, tutti e due



## Una storia

Ogni cosa ha la sua funzione nel connettere tutto insieme. Puoi non sempre farcela ma devi provare e fare quello che puoi per far funzionare la gente e le cose. Io sono il contadino svedese e dal mattino fino al crepuscolo i miei compiti non mi lasciano un momento da sprecare. La donna svedese è bella con lunghi capelli soffici e biondi sul suo corpo come campi di granoturco. Ha occhi blu che ti fanno vedere se sta mentendo e lo sa. La maggior parte delle cose vanno avanti nel solito modo. La mia donna svedese mette la cena in tavola ed accanto a me viene messa una birra. Non usiamo spezie e non diciamo molto. Gli italiani gli spagnoli usano troppe spezie; non fa bene al sangue. Una spezia troppo forte fa sallire il sangue alla testa e non è una cosa buona con cui avere a che fare. Devi fare la tua parte nella vita e non diventare un peso o un onere. Lavoro la terra, la rivolto e giro le zolle, raduno le bestie e dico a mia moglie che se vuole è libera di lavorare nuda nell'aiuola. Ci circonda lo spazio. Il silenzio. Devi provare a prenderti cura di te e a non arrenderti. A volte però sento la stanchezza del terreno sotto i miei piedi ed il seme non mette radice nel terriccio. E così può capitare che vada dalle mucche di notte. Cammino in mezzo ai loro profondi respiri. Lascio che i vitelli mi succhino il sale dalle mani. E così posso vedere se di ciò che ho fatto sulla terra ne è venuto fuori qualcosa

## Una storia con una barca

Il sole traccia i suoi schemi sulla città. I portoghesi sono persone buone con la testa sulle spalle ed il sole sopra. Non mi agiterò. Gli altri si agitano. Gli spagnoli sono cacciatori di sensazioni forti con gesti che sembrano uno sbattere d'ali. L'essenza francese sta seduta immobile dentro a lunghe frasi per un bel po' di tempo. Dopodiché i suoi nervi iniziano a fremere. Chi decide che cosa ha un certo peso? Glielo dico faccio segno che non ho voglia portarli con la mia macchina. Gli inglesi borbottano come delle scimmie in una gabbia. Mi trovo un angolo carino in ombra per stendermi e riposare un momento. Se conta ciò che conta. Il bus portoghese arriva quando arriva. E se voglio portare la mia barca portoghese da qualche parte posso farlo quando capita. Ma se vado via lo farei solo per poi tornare indietro non per fermarmi. Sto alla larga da tutto quel parlare di direzione e rotta. Noi siamo una coppia di tassisti che comanda una banda di marinai giù al porto. I marinai fanno sventolare la bandiera con entusiasmo e fanno partire un coro. I tedeschi, gli inglesi e i francesi dicono che sono alle prese con qualcosa. Io dico che non ho bisogno di diventare. Io sono. Un nave devia da sola verso la linea costiera. I marinai si tengono agganciati con le braccia mentre salgono sulla passerella, sorridendo con denti uniformemente bianchi. Dico ai miei comparì portoghesi che se bisogna per forza contare delle cose allora perché non contare le onde i pesci il vento

## Una storia da svelare

La madre tedesca è la madre di tutte le cose. La madre tedesca sa quando prendere parte e quando lasciare andare. La madre inglese ha paura dei suoi figli e figlie. La madre danese non lascerebbe la casa senza un sigaro. La madre tedesca sceglie sempre i vestiti che la sua famiglia dovrà mettere in modo che possa facilmente individuarli nella folla. Io sto qui per essere cresciuta come una buona solida madre tedesca. Io sto qui per sapere la differenza tra questo e quello. La madre tedesca sta lì piena di determinazione sulla porta della cucina. La madre tedesca sa la differenza e le forme ed il limite. La madre tedesca sa cosa appartiene a quale posto e non ha bisogno di dirlo ad alta voce. Faccio pratica per essere la madre di tutte le intenzioni. Faccio pratica per separare l'emozione da tutto quanto. La madre svedese mette sempre i sentimenti dappertutto e non sa separare la contrizione dalla gioia. Quella francese ha tutto confuso. La madre lussemburghese non può afferrare niente che sia più grande dei confini lussemburghesi. Io sto qui per fare pratica da madre tedesca. Imparo tutti i posti particolari per le cose da mettere via in cucina o nella nostra sala. I bambini tedeschi hanno bisogno di madri tedesche forti decorose solide per mostrare loro come fare fronte a tutto. I mariti tedeschi hanno bisogno di carne muscolosa e ferma in grandi quantità per mantenere la calma in casa. Le madri tedesche non hanno bisogno l'una dell'altra per chiacchierare. Stanno lì senza esitazione continuando a tenere d'occhio la sala. Le madri tedesche non prendono superalcolici per spazzar via il giorno prima delle ore notturne. Hanno le mani piene e non hanno bisogno di piangere o di capire tutto, come è diventato

## Una storia per andare

Posso fare quello che voglio ma cosa. Se qualcuno è qui per terra che chiede aiuto allora lo aiuto. Poi vado a fare skate nel canale. Lascio che capiti. Sono lo scapolo olandese e ho fatto molta pratica con il pattinaggio sul ghiaccio. Ho giocato a hockey, ho fatto anche delle corse in macchina ed ho viaggiato. Posso andare veloce quanto voglio e ovunque voglia. Nessuno mi fermerà. Io posso fermarmi. Quando gli inglesi raggiungono un certo punto non possono più fermarsi. Gli spagnoli non si fermano fino a quando la festa è finita. I francesi si fermano solo per ripartire ancora. I portoghesi non si fermano perché non hanno mia iniziato. I lussemburghesi rimangono all'interno dei confini lussemburghesi. I belgi si fermano e partono ad intervalli dietro le loro tende belghe. Io posso partire e fermarmi quando voglio. Posso morire o vivere nel modo che preferisco. Posso andare dove voglio ma dov'è. Pattino ancora ed ancora sul canale olandese. Vado veloce e lento a seconda di come mi piace ma cosa mi piace. Gli olandesi sono persone gentili di larghe vedute che danno sempre una mano se possono aiutare. Siamo persone buone decorose che non causano nessun fastidio fin quando possiamo fare quello che vogliamo. La questione non è cosa o quando ma come. Vado veloce, sono fiducioso, ma sembra sempre che ci sia qualcuno dietro di me o davanti. Nel mio linguaggio ci sono parecchie superfici aperte, ferme e fragili sopra l'abisso, dove non si può dire un granché su niente. Pattino tre quattro ore al giorno. A volte sento come se il ghiaccio stia per spezzarsi. Vado un po' più in là

## Una buona storia è quella con un caso

Una storia interessante è sempre una storia con un omicidio. Ogni momento è quello giusto per il tè. È sempre carino ed appropriato. Il the è calmante corroborante e coerente. Lo preferisci con il latte no? Hai un gatto sul divano ed un altro ai tuoi piedi. Passa in questo modo il giorno inglese, passa l'anno. In estate crescono le rose. E dopo potrebbe capitare un omicidio nel vicinato. Sto qui nel mio futuro giardino di rose considerando alcune strane cose che potrebbero capitare. Tutto d'un tratto arriva Jane per il tè. Ho forse notato qualcosa di strano qui intorno, sì? Mi comporto in modo normale e le indico alcune rose. Hai visto Alan di recente, mi chiede lei. Altri sì Alan no. Calmati Jane, adesso prendi un po' di tè. Omicidi e tentati omicidi vengono commessi in continuazione. Assassini intenzionali si trovano in Austria, Lussemburgo, Belgio e tra gli olandesi. Quelli impulsivi si trovano più facilmente in Spagna, Finlandia e nei Paesi Bassi. In Svezia si uccidono da soli. Gli inglesi sono persone buone affascinanti con qualche cosa che dentro di loro va avanti. Indossiamo golf e cardigan fatti di pecora. I vestiti sono robusti e completi, tengono tutto insieme e sotto non hanno niente da far vedere. Mi fermo dal macellaio per fare una chiacchierata. È un amichevole essere tondo con dei begli occhi e un sacco di cose a vista. Quando sto per andare a casa lui tira le somme con una battuta azzecata rozza sanguinosa su cui ragionare. La disseziono. Uno dei gatti mi graffia la gamba, facendo un buco nelle calze e nella pelle. L'altro micio viene fuori da dove si era nascosto, fa le fusa e mi pulisce con la lingua. Uno prende quel che c'è e cerca di farne qualche cosa, qualcosa su cui tornare con il pensiero, qualcosa di interessante

## La sola storia

Ho il mio orgoglio greco da mantenere e da non bruciare. Esco fuori sul mio pezzo di terra greca ed eccolo lì. Il mondo crebbe sul terreno greco. Io cresco alberi di olive sul suolo dove una volta camminavano i geni greci. Capre greche piccole e pulite corrono in giro, lasciando le loro tracce. La capra nera greca salta sul tetto del ristorante e scuote la piccola testa al pacifico villaggio greco, affermando tutto ciò. Così gli italiani dichiarano di avere una storia, così i tedeschi ed i finlandesi fanno le loro dichiarazioni. Le modeste donne greche arrivano camminando insieme in nero e non dimenticheranno mai. Gli altri continuano a dimenticare. I belgi dimenticano, i danesi non ricordano. I lussemburghesi non riescono a pensare a niente da richiamare alla memoria. Io cammino, piegato all'indietro, sotto il fogliame greco per raccogliere le mie olive. Le capre greche arrivano correndo. Fanno lo stesso rumore che hanno fatto sempre fin dall'inizio, ma a quanto pare chi se lo ricorda? Sto qui dietro i miei alberi ed è l'inizio di tutto, ma chi dà all'orgoglio il suo giusto posto? Il sangue italiano continua a tenere vivo l'impeto francese assolutamente per niente. Sto qui nella polvere greca così come fecero loro prima di me. Le donne greche accennano l'una all'altra in silenzio da sopra gli asini lungo la strada

## Una storia con niente dietro

Se guardi qui puoi vedere. Non c'è niente da nascondere. Se guardi di qui puoi vedere una casa. È costruita. È una grande forte casa del futuro che sarà. Le cose possono capitare sono già qua. Noi i belgi siamo ricchi di esperienze diverse e abbiamo diversi piatti preferiti. Bene, presto o tardi organizziamo le riunioni attorno al tavolo ovale per tutti quelli che bisogna vedere. Dopo di che chiudiamo la porta a chiave. Dietro le finestre e le porte svedesi gli svedesi stanno seduti a pensare al loro dispiacere ed al loro dolore. I belgi non hanno niente da nascondere, perché dovremmo? I belgi sono persone per bene calorose piene di allegria. Non sto mentendo, perché dovrei? I belgi conoscono l'importanza di condividere e conoscono tutto riguardo allo spartire. Sì, i belgi conoscono socio paritario, partecipante e peculiare. Sì, conosciamo particolare e partito. Nascerà una tensione tra i muri? Se la tenda è già tirata perché continuare a scostarla? Guarda come sta bene sulla finestra. I finlandesi hanno paura di diventare pazzi in mezzo alla solitudine. Le loro tende non si abbassano mai. I francesi si dimenticano nel buio. Gli olandesi si nascondono gli uni agli altri, gli irlandesi tra le loro pecore. I danesi si nascondono nei loro corpi, i lussemburghesi all'interno dei confini lussemburghesi. Il venerdì gioco a canasta con mia moglie e il mio collega e sua moglie. I belgi non tengono niente nascosto, come potremmo? Mia moglie dà le carte. Nel frattempo il collega fa riferimento a qualcosa, aggiungendo un paio di nomi. Le mogli hanno delle ottime carte in mano. Nel frattempo faccio riferimento a qualcosa e mi sbottono il primo bottone della camicia. Le donne vincono la prima; vincono la seconda mano. Il collega snocciola un paio di battute con un'allusione. In seguito vado con il collega a bere una birra





INNEHÅLL

TABLE

INDICE



EUROPEISKA MIDJEMÅTT .....	3
EUROPEAN WAISTLINES .....	21
GIROVITA EUROPEI .....	39

*Europeiska midjemått* / Ida Börjel.

English translation by Ida Börjel and Linda Rugg.

Italian translation by Gherardo Bortolotti.

First published in *Glänta* 4/2001.

© HGH 2008

::: <http://gamm.org>